

இந்து சாசனம்

வெள்ளி நேற்று வெளி வகு வது

தனிப்பிரதி: சதம் 10.

மாசில் விசேஷம் மாலை மதியழர், வீக தேன்றலும் விச்சிள வெணிலும், முகவண்டறை போய்கையும் போன்றதே, சசனெந்தை யிணையடி கீழலே.

[புத் - சூன்]

யார்ப்பாணம்:-

ஐயவரு

மாசி மீ

கக வ.

வெள்ளிக்கிழமை

(25 FEB. 1955)

[இல-சுள்]

தமிழ் மொழிக்கு மற்ருரு தனிச் சிறப்பு

தமிழ் மொழிக்கு இனிமையான, இளமையான, இலக்கிய வளம் என்பனவையெல்லாம் தனிச் சிறப்புக்களை அறிஞர் எடுத்தாக்காட்டுவர்.

இவற்றுடன் மற்ருரு சிறப்பை எடுத்தாக்காட்டுகின்றார் வணிகலாகிதி தனி நாயகம் அவர்கள் கோலாம்பூரில் அவர் 'பேசும் போது'

தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்பெறச் செய்வதற்கு முகமதியரும், வைணவரும், சைவரும், சமணரும், பௌத்தரும், கிறித்தவரும்

உழைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு சமய இலக்கியங்கள் இருப்பது போல வேறு எந்த மொழியிலும் இவ்வளவு கிளித்தவ, முகமதிய இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருதத்தில் இல்லை.

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பொதுவாயிருந்த இலக்கிய மொழியில் புத்த சமண இலக்கியங்கள் இல்லை என்பது இலக்கியங்களையும் எல்லாச் சமயங்களையும் வெளிப்படுத்திய ஒரே மொழி என்ற தனிச் சிறப்பு தமிழுக்கே உண்டு". என்று கூறினார்.

கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காத கட்சிகள்

ஒழுங்கீனமாக நடப்பதுதான் புரட்சி இயக்கத்தின் பொழிப்பு?

ஆந்திர நாட்டில் அண்மையில் நடந்த பொதுத் தேர்தல் விழாக்களின் பின் வாக்காளர்கள் விநிக்ருப்பியபோது அரசாங்க கட்டுப்பாடுகளை மீறி ஒழுங்குமுறைகளை ஒதுக்கிவிட்டு காட்டினின்றும் பாய்ந்த வெளிநேறிய குரல்களிடமே போலக் குழப்பம் செய்தார்கள் என்று இந்தியச் செய்திகள் கூறின.

இவற்றில் இருந்து பெறப்படுவது யாது? புலகவண்டி ஒட்டத்தக்கு அரசாங்கம் விதித்திருக்கும் ஒழுங்குகள் விதிக்கிரமாணங்கள் ஒரு கட்சிக்குப் பாதாமாய் இன்னொரு கட்சிக்குப் சாதகமாய் கிதிக்கப்பட்டனவல்ல வென்றவுடனெல்லாம் பொதுசனத்தின் பொது உண்மைக்காவண்ணவென்றும் யாவருமறிவர். அவ்வாற்றுகத்தம் ஆயிரக்கணக்கான பொதுவுடைமைக்கட்சி ஆதரவாளர்கள் புலகவண்டியில் பயணச் சீட்டுப்பெறுதல் உட்புகுத்த பயணச் சீட்டுடன் செல்லும் பிரயாணிகளுக்குத் தங்கொருவசதி யினக்களை விளைவித்த புலகவண்டிப் பகுதி விதிகளுக்கு மாறான வகையில் கிருமியிடுதல்களிலே வண்டியை பலவந்தமாக கிழத்திப் பெருங்குழப்பம் செய்தார்கள் என்ற பொதுவுடைமைக் கட்சியினர் பொதுப்பரவளம் செய்ப்பொதுப்பை ஏற்றுல் எவ்வசம நடத்தகொண்டாணனைச் சொல்லுவது வேண்டியும?

வெளியின நிலைமை தங்க ஏற்ற

விவசாயம் இயந்திர வுட்பம் ஆதியவற்றில் தேர்ச்சியுடைய விவசாயம் இப்பதிர் வுட்பம் ஆதியவற்றில் தேர்ச்சியுடைய இத்தவருடும் கண்களிக்காண இடம் கிடைக்கும்பார். எல்லாம் கண்டு கடைபெற்றும் இத்தொகை கடிக்கெண்டு போகும்.

இவற்றும் அண்மியர் துட்கியில் உள்வது திருக்கொணுமே!

புத்த விசுவாணீசர்சபை அங்கத்தவர்கள் சென்ற ஸ்ரீ எஸ். எச். மேத்தானைத் திருக்கொணுமேயே பேசும்போது திருக்கொணுமே அண்மியாட்சியில் இன்னமு கிருப்பது கண்டு வருத்தமுற்றேன். அண்மியின் அதிகார வெள்ளத்தின் கழுத்தளவில் அழிந்தகிணெளியேற ஓய்ந்து கிணெறனர் என்கள் தலைவர்கள் என்று கூறினார்.

கோவா - இலங்கை வந்ததில்

கோவாவுடன் வைக்கிருக்கும் வந்ததகத் தொடர்புகளை கீக்குமாம இலங்கை பாக்கின்தான் அரசாங்கத்தை இக்கிய அரசாங்கம் கேட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. கோவா கிடுதலை இயக்கத்தின் சார்பாக இக்கேள்வி எழுக்கிருக்கின்ற தினனக் கருதப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் இமயம் போன்ற அறிஞர்

[மகாமகோபாத்தியாய கலாகிதி சாயிசாதையர் அவர்கள் தாற்ருண்டு விழாவை முன்னிட்ட அல் விழாச் செயற்குழுவினர் தீர்மானங்கள்: வ.கோ தியாகாசன், கீ. வ. சகந்தநாதன் அவர்கள் வெளியிட்ட கட்டுரைகள் கண்ணுள்ளன.]

இந்த நூற்றுண்டில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் இரண்டு பெரிய மலைகளைப் போன்ற பெரியவர்கள் தமிழ்மொழிக்குப் புதிய ஒளியைக் கொடுத்தார்கள். ஒருவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியார். மற்ருரு வர் ஸ்ரீ மகாமகோபாத்தியாய கலாகிதி உ.வே. சாயிசாதையர் அவர்கள். கவிஞர் பாரதியார் தம்முடைய புதிய கவினால்தமிழ்த்தாய்க்குப் புதிய அணிகளைப் பூட்டினார். ஐயுறவுகளோ, பல காலமாக மல்கி மறைந்து கிடந்த பழைய அணிகளை மீட்டும் எடுத்தாக்கொணாந்து துலக்கி மெருகூட்டிப் பூட்டி அழகு பார்த்தார்கள். அவர்கள் 1855 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 19-ஆம் தேதி தோன்றினார்கள். அவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் இருந்த தமிழின் நிலைக்கும் அவர்கள் மறைந்த காலத்தில் (சித்திரை, 1942) தமிழ் உயர்ந்து கின்ற நிலைக்கும் எவ்வளவோ வேற்றுமை உண்டு. அவர்கள் 1857ம் ஆண்டில் சிவகசின்தாமணியை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். அது முதல் இறுதிக்காலம் வரையில்

தமிழ்த் தாயின் அணிகளை ஒவ்வொன்றுக்குப் புதுக்கும் அற்புதமான தொண்டில் தம் காலம் முழுவதையும் அவர்கள் செலவிட்டார்கள்.

அவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் பெரும் புலவர்களும் சங்கதால்கள் என்று பெயரளவிலே தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள் ஒழிவு அவை இன்னமல என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. கோவலன்சகதை என்ற ஒரு நாடோடிக் கதைமையும் அதில் வரும் கண்ணகியையும் மாதகியையும் அறிவார்களே யன்றிச் சிலப்பதிகாரத்தை யும் அதில் உள்ள பாத்திரங்களையும் அறியமாட்டார்கள். அகநானூறு, புறநானூறு என்ற இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இன்னதென்று தெரிமாது. மணிமேகலை எந்தச் சமயத்தப்பற்றிய நூல் என்பதும் தெரிமாது.

இன்றோ பன்னிக்கூடத்திற் பதினும் முன்றும் வகுப்பு மாணவனுக்குப் பாரிசைப்பற்றிய வரலாறு தெரியும். சேரன் செங்குட்டுவனுடைய வெற்றி

வைப்பற்றி மேல் வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். பன்னிக்கூடங்களிலும் கன்னூரிகளிலும் புறநானூறு, குறுந்தொகை, பத்துப்பாட்டுமுதலிய சங்க நூல்களிலுள்ள பகுதிகளைப் பாடமாக வாசிக்கிறார்கள் பின்னகன்.

பல அண்டைநூற்று முன்னிராவிடமொழிகளின் அமை (பெருச்சிட்டு 5-வாக்கம்)

மகாமகோபாத்தியாய சாயிசாதையர் நூற்றுண்டு விழா

மகாமகோபாத்தியாய கலாகிதி உ.வே. சாயிசாதையர் அவர்களின் தாற்றுண்டு நிறைவுவிழா சென்னையில் 18-5-55-ல் ஆரம்பமாயது. சென்னை முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் ஐயர் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த அருஞ் சேவைகளை எடுத்தாக்காட்டிப் பல புகழ் மாலிகளைச் சூட்டினார்.

யார்ப்பாணத்தின்

யார்ப்பாணம் கலாகிலையத்தார் ஆதரவில் கௌரவ ஸ்ரீ ச. நடேசன் அவர்கள் தலைமையில் மேற்படி விழா நடைபெற்றது. தலைவர் அவர்களும் பேராசிரியர் கலாகிதி க. கணபதி பிள்ளை அவர்களும் ஐயர்கத் திரிந்து ஏடுகளைத் தாராட்டிப் பேசினர்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதி உ. வே. சாயிசாதையர் நூற்றுண்டு விழா

அண்ணாமலைக் கி-21 கலாகிதி உ. வே. சாயிசாதையர் அவர்களின் தாற்றண்டு விழா அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றத்தின் ஆதரவில் இன்று மாலை 4 மணிக்ரு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவுக்கு மன்றத் துணைத்தலைவர் வித்துவான் திரு. மு. அருணாசலம்பிள்ளை அவர்கள் தலைமை வகித்தார். வித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர், திரு. அ. இராமசாயிப்பிள்ளை எம்.ஏ.; திரு. இராசகோபால் ஆதிதேவர் ஐயவர்களின் தமிழ்த் தொண்டுகளையும், ஊருகாத் திரிந்து ஏடுகளைத் தேடி எடுத்த அவர்

வைப்பு புத்தக ரூபமாசுப்பதிப்பித்த வரலாறுகளை யும் மிகச் சிறப்பாக எடுத்தாரத்தனர் இரவு 7-30 மணிமளவில்செயலாளரிரு. சி.சோ. சோமசுத்திரத்தின் நன்றிபுரையுடன் கூடும் முடிவுற்றது. பேராசிரியர்களும், ஆசிரியர்களுமாயுக்கர்களும் குழுமிருந்தகாட்சி கண்டொள்ளாத தன்மைதாரும். இருக்க இடமில்லினை அவர்கள் தலைமை வகித்தார். வித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர், திரு. அ. இராமசாயிப்பிள்ளை எம்.ஏ.; திரு. இராசகோபால் ஆதிதேவர் ஐயவர்களின் தமிழ்த் தொண்டுகளையும், ஊருகாத் திரிந்து ஏடுகளைத் தேடி எடுத்த அவர்

தம்மைத் தாம் தாழ்த்துவர் பெரியோர்

வருகிற ஆண்டில் பெருந்தேர்தல்

சமயாசாரியர் காட்டிய சைவநெறி

“நாயேன் யாதிரையறிந்தான் சொல்லிப் பாடுகேன்” என்று கம்பியாரூரர் கேட்கப் “பித்தனைன் றே பாடுவாய் என்று இரைவன் அடிசெடுத்தக் கொடுக்க “பித்தா பிறைகுடி” என வரும் பாடலை முதன்முதல் சுந்தரர் அருளிச் செய்தார்.

பார் கடலில் கோன்றிய அமுதம் குறைபாடுடையது, அது தன்னை உண்டார்க்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை வளிக்கவிலை. இறப்பையுத் தடுக்கவில்லை ஆனால் இறைவனுக்கே அமீர் தம் பேரின்பத்தை வளரித்த மையலிளப் பெருவாய் மையம் அருளுமாற்தலை “உண்டிவு தந்த உயிர்க்கொண்ட கோசுதிவா அமுதே” என்பதாகக் கூறினார்.

இறைவன் சிர்க்குணையினுரே குணப் பெருங்கடல் என்று கூறியது என்னைவென்றிற் பாராசும் பந்தப்பட்ட முக்குணைகளும் இறைவனுக்கு தூண்டு என்ற பொருளே தவிர குணமே இல்லையென்பதல்ல. இவ்வான் எண்ணுணர்வுவான்.

“சுந்தரர் “நாயேன்” என்று படைக்களில் (26 இடங்கள்) தன்னைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தன் படிமுதற்பத்தும் 2-ம் பாடலில் “நாயேன் பல நாளும்” என்று ஆரம்பிக்கின்றார். முடிவில் பாடிய நொடித்தான் மலைப்பித்தத்தமுதற் பாடலாலும் தன்னை நாயேன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். (நாயக்கரர் 31 இடங்களிலும் மாணிக்கவாசகர் 59 இடங்களிலும் தங்களை நாயேன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்) இவ்வாறு பெரியோர்களேல்லாம் தங்களை நாயேன் என்று குறிப்பிட்டு வதற்குரிய அடிப்படையாகி ஏக்காரணம் பற்றியும் தங்களை எண்ணத்தும் பெரியவர்கள் என்று கருதாதவர்கள் எவர்களை அவர்களே பெரியோர்கள் என்று பேசப்படுபவர்களாவர். அவர்கள் எப்பொழுதும் தங்களைத் தாழ்த்தியே கூறுவது இவ்வாறு. “யார் சூடுமொழைவல்லார் சீருடைவான் மாவர்க்கு கீழாமடிமேன்” என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதைக் கவனிக்க. “தாழ்த்தார் உயர்வரென்று மிவ்யங்கு தேர் தாழ்வரென்று ம அறஞ் சூழ்த்தேர் உயர்க்கும் உயர்” என்பது சிவப்பிரகாசர் கூற்று. தம்மைத் தாழ்த்திக் கொள்வோர் பிராரை உயர்த்தப்

படுவார் என்பதும் தம்மை உயர்த்திக்கொள்வோர் பிராரை தாழ்த்தப்படுவார் என்பதும் இவர்களுக்கு அந்நனம் தாழ்த்திக் கூற வார் நாயேன் என்று தங்களைக் கூறுவது நாயினிடத்தள்ள உண்டதையே கக்கி உண்ணுவது துறிக்கொள்ளாத ஒடித் திரிவது ஆகிய இழி குணங்களைக் கருதியே.

“நாயிற் கடை யேன்” என்று மணியாசகர் படைக்களில் தம்மைக் கூறிக் கொண்ட நாயினிடத்தள்ள ஒருசிற நற்குணங்களும் தம்பாலில்லை என்று தம்மைத் தாழ்த்தி உரைத்ததாகும். நாயினிடத்தள்ள நற்குணங்களாவன, ஒரு பிடி அன்னமிட்டாரை உயிருள்ளவரும் மறக்காத நன்றியறிதலும், தன் தலைவன் எவ்வளவு கூட்டத்திலிருப்பினும் அவனை யறிந்து கொள்ளும் திறமும்,

ஞானசம்பந்தம்

இட்ட கட்டளைகளை இடரே வரிளும் உடனே கிறைவேற்றமுள்ளும், கோபத்தால் ஒருவேளை தன் தலைவனும் வாலிக் குழைத்த நன்றியே காட்டுவதும் முதல்கன. மேலும் நாய்தன் குன்று செய்த பொருளைக் (கன, கம்பு முதலியன) குறித்த வருந்தாது அவற்றும் ஊறுண்ணிவந்த மாற்றாரவே கோபிக்கும். (ஆனால் மனிதர்கள் தமக்குத் தன்பம் நேர்ந்தால் அது தங்கள் வினை வயத்தால் என்பதைக் கருதாது தன்பம் செய்தாரை ஒறுப்பார்கள்).

ஞானசம்பந்தம், நாவுக்கரசர் ஆகிய இருவர்தேவாரவர்களிலும், திருக்குறளிலும் ஊறித் திணைக்கவர் நமது சுந்தரர். இது அவரது பாடல்களால் நன்கு அறிதப்படுகின்றது (இதற்குப் பல மேற்கோள்கள் காட்டப்படலாம்) “அவ்வில் தொலைவளாய்த்” என்ற தொடர் (தந்த-6) இதனைச் குறிப்பிடுகின்றது. “பித்தா” என்றும் “பிறைகுடி” என்று சுந்தரர் பாடத் தொடங்கியதும் ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் தாம் திணைத்திருந்ததே விண்ணோர் பெருமானே வினோத விடையேறி பெண்ணுண் அவியாகும் “பித்தா பிறைகுடி” என்பது ஞானசம்பந்தர் வாக்கு. தந்தைக்கொண்ட தன்னை சுந்தரர், இறைவன்

திருக்கோவில் கொண்டு எழுந்தருளிய பல திருத்தலங்களையும் தரிசிக்கக் கருதித் திருநாவலூர் திருத்தொழிர் முதலிய தலங்கள் சென்று பதிகம் பாடித் தில்லைவந்த தெரிசிக்க விரும்பிப் புறப்பட்டார். வழியில் திருவதிசைக்கு அருகில் வந்ததும் அப்பதி நாவுக்கரசர் உழுவாரத் திருப்பணி செய்துப் பெற்ற தலைமாதரை அத்தனை பித்தஞ்சி செல்ல விருப்பிது அருளினார் சித்தவடம் என்னும் மடத்தில் தங்கினார். திருவதிசை வீரட்டானேசுவரரைச் சிந்தையிற் கொண்டவராய் உடன் வந்த அடியார்களோடு ஆக்குத் துயில் கொள்ளும்போழுது இறைவன் முதிய அந்தணர் வடிவங்கொண்டு ஒருவரும் அறிமாத உட்சென்று நம்பிக்கள் தலைநிலித் திருவடி புகழ்க்காரை வைத்துவிடத் துயில் கொள்வார் போன்றிருந்

தார், சுந்தரர் விழித்து “அருமறையோயி உன்னைடிக்கை என்றனைமேல் வைத்தனை யே” என்று கேட்டே “திசையறியாது காலவைத்தது என முப்பிணை நேர்ந்தது” என்று முதியவர் கூறினார். பின்னர் சுந்தரர் மறந்திரிடத்தில் தூங்க அங்கும் தம்திருவடி வைக்கீட்டி, “சுந்தரர் இங்கென்னேப் பகராலும் மிதிக்க நீயார்?” என்று கேட்டே “அறிந்திலையோ” என்று கூறி மறைந்தார்.

வேண்டுமென்றே பல கடவைகள் குற்றம் செய்தவாய்த் தேவமொன்று வது நமமவர்களை இயல்பு ஆனால் சுந்தரர் தமது கீர்ப்பம் பவிக்குமிடமே எல்லினும் கோபம் கொள்ளாத “மிதிக்க நீயார்?” என்று கேட்டார். இது அவரது பெருமையின் எல்லையைக் காட்டவாகும். “செவலித்தக்க காப்பான் சினங்கர்ப்பான் அல்லித்தக்க காக்கினை காவாக் காலைன்” என்ற குறள் ஈண்டு வினைவுத்தக்கது. (தொ. ச்சி 4-10 பக்கம்)

இந்தியாவிலும் ஆசை நாட்டிய நமது சான்றோர்

[“புகலியர்கோள்” புகல்வது]

17. சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை

இவர் மாழ்ப்பாணத்திலே சிறுப்பிட்டி என்னும் கிராமத்திலே வேளாளர் மரபிலே வையவநாத பிள்ளை என்பவர்க்குப் புத்தகாராயுள்வார். தாயர் பெயர் பெருந்தேவியம்மை. இவர் சிறுபிராயத்தில் ஆத்திசூடி, கொன்றைமேல் தன் முதலிய நீதிநூல்களையும் கிண்கி முதலிய கருவிறுவகையுக் கற்றுவந்தார். பின்னர், சுன்னுக்கத்திலிருந்த முத்துக்குமார சுவராயரிடத்ததுத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்று வல்லுநரானார்.

தெல்லிப்பிள்ளையுள்ள அமெரிக்க பாதிர்மாருடைய ஆங்கிலத்தியாசாலைகளில் ஆராய ஆங்கிலக் கல்வியு, அதன் பின்னர் லட்சிக்கோட்டையிலும், இப்பொழுது யாழ்ப்பாணக் கன்னுரிமென் வழங்கும் உயர்த்தக கலாசாலையில் உயர்த்த ஆங்கிலக் கல்வியுக் கற்று. சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தார் முதன்முதல் கட்டாயிற் பி. ஏ. பரிட்சையில் இத் தாமோதரம் பிள்ளையும் மாழ்ப்பாணத்தவரும் இவரது சகபாடியும் ஆகிய ஹரல்ட்

விசுவநாதபிள்ளையும் மாத்திரமே சித்திமடைந்தனர். அதன் பின் இவர் அக்காலத்தின் கோப்பாய்விருந்த போதலு வித்தியாசாலையிற் சில காலம் தலைமைசாரியாக இருந்த பின்பு பேரிசைபு என்னும் பாதிர்மாரார் சென்னையில நடத்தப் பெற்று வந்த “தினவர்த்தமலி” என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அதன்மேல், கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள அரசினர் வித்தியாசாலையிலே தலைமைசாரியராகக் கடமையாற்றினார் புத்தகோட்டையில் உயர்த்த நீதிமன்றத்து நீதிபதியாக அரசினரால் கியமிக்கப் பெற்றார். சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தார் தங்கள் பரிட்சைகளுள் ஒருவராக இவரை கியமித்தனர். இவருடைய கல்வித் திறமையையும் கடமையாற்றும் திறமையையும் பாராட்டி, “சென்னை அரசாங்கத்தார் இவருக்கு “ராயப்பகார்” என்னும் பட்டத்தை அளித்தது இவரைச் சர்வமலித்தனர். இவர்காலத்திலே தென்னிந்தியாவிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் விளங்கிய வித்தியாசவர்கள் புலவர்களென்பவர்களை உரைசாரியினர்

கள் முதலாம் அறிஞருடன் இப்பெரியர் கருணாடடி அங்களுடைய நடையைப் பெற்றிருந்தார். இவரது வாழ்க்கையில் அதிக காலம் தென்னிந்தியாவிலேயே கழித்ததென்றும்.

சிலகாலம் பாதிர்மாருடைய சகவாசத்தினால் சிறித்தமத்தக்க அறுசரித்தும், சைவமதத்திற்கு மாறான கண்டனங்களை எழுதி வெளியிட்டும் வந்த இந்த அறிஞர், பின்னர் ஸ்ரீலங்கை நாவலரவர்களுடைய பிரசங்ககையையும் அந்நாவலைப் பெரிசார் அக்காலத்தில் எழுதி வெளியிட்டும் வந்த சிறித்தமத்தக்க கண்டன நூலையும், முதலைய கேட்டு, படித்தும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென உணர்ந்தது, நாவலர் சொற்படி கத்தி செய்த உண்மையான சைவசமயினரானார். விதிப்படி ஆன்மார்த்த பூசையும் செய்து வந்தார். “சைவமகத்தமம்” என்னும் சிறந்த நூலையும் இவற்றினர், நாவலரைப் பின் பற்றி, தாமும் ஏட்டுப் பிரதிசெய்து வுள்ள, பழைய இலகணை, இலக்கியங்களை, பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். இப்பெரியார் அச்சிட்டு தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம்

